Belgïe – Belgique
P.B.

1820 Steenokkerzeel
P004273

www.imso.be

INTERNATIONAL MULTIPLE SCLEROSIS ORGANISATION

DRIEMAANDELIJKSE UITGAVE

IMSO

Nr. 1 - 34ste Jaargang
Januari – februari – maart 2014

REVUE TRIMESTRIELLE

N° 1 – 34ième Année
Janvier – Février – Mars 2014

UIT EN THUIS

AMICALEMENT VOTRE

Verantwoordelijke uitgever :
Editeur Responsable :

IMSO-team
Vanheylenstraat 16
1820 Melsbroek

Uitgiftekantoor :
Bureau de distribution :
1820 Steenokkerzeel

INHOUDSTAFEL / SOMMAIRE

Overzicht - Sommaire	3
Nieuws - Nous ont quitté	4
Ward	5
Cognitieve revalidatie in MS	7
Breda	8
SWIMSO 2014 en foto's	10
Interview van Mr. Willy Pasteels	12
Wist u dat ?	17
Uitrusting kamer 335 te Sandeshoved, Nieuwpoort	18
Feestkalender 2014	19
Uitslagen puzzel en sudoku	20
Nieuwe puzzel	21
Anniversaires - Verjaardagen	26
Discours de départ de Jenny et Patricia	27
Un grand bol d'air à la Mer du Nord	28
Equipement de la chambre 335 à hôtel Sandeshoved	29
La revalidation cognitive en S.E.P.	30
A savoir	31
Adieu l'Ami	32
SWIMSO 2014 et photos	33
Interview de Mr. Willy Pasteels	35
Calendrier 2014	40
Greetings de Zekeriya GÜMÜŞHAN	41
Nieuwe Sudoku – Nouveau Sudoku	45
Résultats des puzzles et du sudoku	47

OVERZICHT

Ons eerste nummer bevat zijn traditionele rubrieken als verjaardagen, (nieuwe feestkalender, puzzels en sudoku's), maar is vooral gebouwd op twee interessante teksten.

Zo heb je ons interview met Willy Pasteels. Elke m.s.patiënt heeft stof genoeg om te vertellen. Er zijn immers geen twee dezelfde mensen zoals wij. Alle symptomen verschillen, de ene reageert zo, de andere anders. Iedereen heeft wel een ander beroep en zijn sociale situatie is zeker anders. Zo, dat is viermaal 'anders'.

De psychologen van hun kant hebben het over de verstoring van onze cognitieve functies en of er vooruitgang werd gemaakt in de strijd daartegen.

Voorts zijn er nog vakantiesuggesties en hopen wij zo snel mogelijk de zwarte bladzijde van de ons ontvallen vrienden te kunnen omslaan.

A.W.

SOMMAIRE

Nos chères Jenny et Patricia ont terminé leurs brillantes carrières fin de l'année dernière. Leurs éloges valaient bien un petit texte en prose et même quelques alexandrins.

Plus loin Michèle et Anne nous font part des joies qu'elles ont connues à Nieuwpoort, de l'air vif et piquant, des plages blondes, de la mer sans fin, de la campagne, de l'hôtel Sandeshoved, dont elles sont allées tester la chambre adaptée aux personnes handicapées, louée par l'IMSO pour les patients. Vous en trouverez des photos.

Suit un texte explicatif sur la revalidation cognitive des patients.
Puis Jacqueline nous communique sa tristesse d'avoir perdu son compagnon à quatre pattes.

Vient ensuite une interview semi-structurée de Monsieur Willy Pasteels…
Pour terminer, notre bénévole du cyber café, Zekeriya, se présente, lui et son pays, la Turquie.
Bonne lecture,

Yvon

Overleden Nous ont quitté

De heer Dirk JANSSEUNE
Geboren te Brussel op 12 november 1946
Overleden te Vilvoorde op 09 november 2013

Mevrouw Simonne MARIEN
Geborente Duffel op 11 december 1937
Overleden te Leuven op 12 november 2013

Mevrouw Erna NAUWELAERTS
Geboren te Antwerpen op 14 januari 1957
Overleden te Edegem op 15 november 2013

De heer Luc MATHIEU
Geboren te Merksem op 16 februari 1957
Overleden te Melsbroek op 17 november 2013

De heer Pierre CLAESSENS Geboren te Hove op 26 juli1955 Overleden te Melsbroek op 03.12.13	Mevrouw MariJeanne LORMANS Overleden te Melsbroek op 12 december 2013.
De heer Alain BLONDE Geboren te Gent op 04 sept. 1966 Overleden te Vilvoorde op 22.12.13	De heer Marc CLUTS Geborenop 30 december 1945 Overleden op 04 januari 2014
De heer Roger VERBEEK Geboren te Veerle o 18 juli 1946 Overleden te Veerle op 06.01.2014	Mevrouw Jo (Claudia) CLABOTS Geboren op 05 april 1967 Overleden te op 11 januari 2014
De heer Ward DE WACHTER Geboren te Rumst op 08.08.1931 Overleden te Vilvoorde op 23.01.14	Mevrouw Frie D'EXELLE Geboren te Mechelen op 20.09.56 Overleden te Leuven op 08.02.2014

WARD

De laatste tijd zijn er mij zoveel bekende en minder bekende lotgenoten ontvallen dat ik even niet meer kon volgen. Zo had je Simone Mariën die buiten haar eigen ziekte zoveel ellende in haar gezin had meegemaakt dat we zelf de draad waren kwijtgeraakt. Maar ze bleef kranig glimlachen en met iedereen een babbeltje slaan. Van moed en doorzettingsvermogen gesproken.

Maar een veel zwaardere slag krijg je te verwerken als je hoort dat je beste vriend is overleden. De laatste tijd , Ward, was je steeds meer uit het beeld weggedeemsterd en had je aan tafel steeds minder trek. Je werd zwakker en zwakker, met het bekende gevolg. Toch deed Maria blijvend haar uiterste best om je hierbij te helpen. Had je kreeftensoep of spek met eieren besteld, je had ze gehad.
Toch ben je met je 82 nog relatief oud geworden. En dat heb je vooral te danken aan je vrouw, aan je vechtersnatuur en aan je levensgenieten. Méér dan dertig jaar heb je de ziekte bekampt. Ik zie ons nog met de 15de Wing van Melsbroek naar Koksijde vliegen. Haast iedereen gebruikte de militaire lift, maar jij niet. Het heeft ons langer gekost dan de vlucht zelf. Je zou te voet met de trap gaan. En dat gebeurde dan ook. Tergend traag, maar zeker…
Vooraf maakte je je zelfs verdienstelijk door samen met dr. Ketelaer en Jef de kiem van IMSO te leggen.

Maar veel beter zal men je zich herinneren als levensgenieter die als een soort Pallieter in een rolstoel met letterlijk iedereen ging praten en iets drinken. Hierbij " was water voor de vissen". Je was bij ons allemaal bekend als Ward(je).Op elke bijeenkomst of reis van 'De Hoorn' in Boom of IMSO in Melsbroek was je aanwezig. En je genoot van alles: van de zon, van spijs en drank, maar vooral van je gezelschap. En als je iemand een poets kon bakken, liet je het niet.
Wij zaten geregeld de situatie te bespreken.We kwamen altijd toevallig samen binnen , met voldoende rode wijn gewapend om de dagen door te komen. Dat leverde ons wel bij sommigen de bijnaam 'Statler en Waldorf' op, maar dat kon ons niet schelen. Eens zaten we met twee heerlijke glazen bourgogne tussen ons in. De wijn was bij voorbaat deskundig behandeld door een verpleegster die ons wilde laten drinken. We weigerden hooghartig,maar na een tijdje beseften we dat het vrijdag was. Een uur lang liep het water ons de mond uit. De hemel zien en er niet in geraken. Tot een toevallige rookster ons uit de nood hielp.
Op je kleinkinderen Kevin en Kelly was je als opa terecht apetrots. Jij hield me steeds op de hoogte van wat er in je familie te gebeuren stond. Heel blij was je toen je kon vertellen dat er een eerste achterkleinkind op komst was. Je hebt het niet meer mogen zien. Dat is helaas de harde wet van het leven. De ene komt en de andere gaat.

Ward, je bent nu de weg ten einde gegaan. In feite was je nog slechts de schim van jezelf, maar vooral Maria en ook je zoon Victor hebben aan het einde veel erbij moeten nemen. Maar dat deden ze, zoals vroeger, zonder vragen te stellen. Met jou verdwijnt weer een monument uit de ms-kliniek. De krater die je achterlaat, is even groot als die na Pol en de anderen.
Samen met de dichter Werumeus Buning kan ik zeggen :" Van alle zeven tranen die zij lieten, waren er zes voor hun eigen lot." Melsbroek zal voortaan voor mij een flink stuk eenzamer worden…

A.W.

WIE WEET WIE WARD WAS ???

Enkele jaren geleden werd er op zaterdag een koud buffet georganiseerd door een andere vereniging dan IMSO, de naam doet niet ter zake. De voorverkoop van de kaarten was bijzonder vlot verlopen. Meer nog, heel wat kopers hadden gezegd dat ze toch niet zouden komen. De verantwoordelijke voor de aankoop van de levensmiddelen had hun aantal van het geheel afgetrokken. En wat geschiedde er op de dag zelf? Inderdaad. De hardste schreeuwers stonden het eerst aan de start. Ze hadden zelfs nog enkele vrienden mee zonder kaarten. Gelukkig waren wij op tijd gekomen en zaten al voor pampus toen de ramp zich voltrok. Na een uur was er geen morzel voedsel meer te bespeuren. En Christus was niet aanwezig om de grote broodvermenig-vuldigingstruc toe te passen. Ik zat aan tafel met een andere patiënt, van wie ik de naam niet wil vernoemen, omdat het Ward was.

Toen die in de gaten kreeg dat de twee priesters naast ons nog niets gehad hadden, vroeg hij als de vermoorde onschuld: "Heeft het gesmokt, hieren?" Met een blik zo leeg als zijn bord, en vrij korzelig antwoordde één van hen : "Gesmokt ? Gesmokt? We hebben nog niks gehad." "Oh, pardon hieren, pardon." zei Ward met een farizeïsche glimlach waarvan de schijnheiligheid afdroop. Ik schoot hardop in de lach met clonus als gevolg en de hele tafel heeft lang nagetrild. Verontschuldigend glimlachten onze twee echtgenotes in de richting van de gedupeerde tafelgenoten, zo van: "Wie kan het m.s.-patiënten kwalijk nemen?" De hele verdere avond heb ik een beroep moeten doen op al mijn verstand om mijn rol van mentaal gestoorde te kunnen blijven spelen. De man van Rumesta** was intussen aan de wijn begonnen en wist blijkbaar van de prins geen kwaad.

André Werelds

** Latijn voor Rumst, waar Dijle en Nete zich in de Rupel storten. Die mondt op zijn beurt uit in de Schelde ter hoogte van Rupelmonde. (moeilijk mopje voor insiders, logisch verhaaltje voor outsiders.)

Cognitieve revalidatie bij MS. Wat en hoe?

Uit onderzoek blijkt dat ongeveer 60% van de PmMS (personen met MS) tijdens het verloop van hun ziekte cognitieve problemen ervaren. Cognitieve problemen zijn problemen met de denkfuncties. Er komen het meest problemen voor met de aandacht, informatieverwerking en mentale snelheid, het plannen, het geheugen voor gebeurtenissen en de visueel-ruimtelijke functies. Deze MS-gerelateerde problemen kunnen een groot gedeelte van de dagelijkse activiteiten (werken, autorijden, sociale contacten, …) beïnvloeden. Om de levenskwaliteit van PmMS te verbeteren is het belangrijk dat er manieren worden gevonden om deze problemen te verlichten.

Tot nu toe zijn er al enkele onderzoeken gedaan naar de effectiviteit van cognitieve revalidatieprogramma's voor PmMS, maar deze onderzoeken hadden telkens hun gebreken.

Chiaravallotti en haar collega's hebben recent een kwalitatief goed onderzoek uitgevoerd waarin ze de effectiviteit nagingen van geheugentraining voor PmMS met recente leerproblemen. Behandelde PmMS vertoonden bij het beëindigen van de geheugentraining een beter leervermogen en presteerden beter op geheugentests. Ze rapporteerden ook een grotere tevredenheid, waren beter georganiseerd en werden minder apathisch bevonden door hun gezinsleden. De positieve effecten van cognitieve revalidatie blijven dus niet enkel beperkt tot het getrainde domein, maar spreiden zich uit over verschillende levensdomeinen.

Een tweede belangrijke conclusie uit het onderzoek was dat tot 6 maanden na de behandelingen op sommige vlakken nog verdere verbetering werd vastgesteld. Het bleek ook geen verschil te maken of de patiënten gedurende de 6 maanden na de training nog bijkomende geheugensessies volgden of niet.

Deze conclusies zijn veelbelovend. Vooral de vaststelling dat cognitieve revalidatie de algemene levenskwaliteit zou kunnen verbeteren doordat het effect zich over meerdere levensdomeinen verspreidt, is interessant.
Er blijven nog verschillende vragen onbeantwoord. Welke neurobiologische mechanismen zorgen voor de verandering? Verder hersenonderzoek kan hierop ingaan. Welke PmMS reageren het beste of het slechtste op cognitieve revalidatie? Hoe lang en hoe intensief zijn de trainingsprogramma's het beste? Enkel meer en goed onderbouwd onderzoek kan deze vragen helpen beantwoorden. Het onderzoek van Chiaravallotti leert ons alvast dat er effectieve strategieën bestaan die PmMS beter leren omgaan met cognitieve problemen.

Vrij naar 'Let's rehabilitate cognitive rehabilitation in multiple sclerosis' door Massimo Filippi & Maria A. Rocca, uit het tijdschrift Neurology, November 2013.

BREDA

Voor de volgende week had Frank De Boosere de zondvloed voorspeld en meteen had hij maar het begin van een nieuwe ijstijd aangekondigd. We zagen dus letterlijk en figuurlijk de bui hangen. Maar ja, we waren té nieuwsgierig, want voor het Rode Kruis was Breda een nieuwe bestemming en die kenden we enkel van naam op de wegwijzers. En we hebben tweemaal mazzel gehad. Allereerst met het verblijf zelf : zorghotel "Merlinde". Het bleek zéér ruim en beneden voorzien van allerlei eet- en ontspanningszalen. Ook de kamers hadden plaats zat. Hoog-laagbedden overal. Alleen een handige stalen verpleegster hadden we moeten meenemen. 's Ochtends ontbijtbuffet, 's middags op zijn Nederlands met wat warms erbij (soep, frikandel, kroket), 's avonds drie gangen ,maar dan met sterrenallures.
De tweede keer mazzel was meer een ontbreken van ongeluk.
Bij onze aankomst kregen we een bord vol slagroom. Gelukkig lag er een dikke suikerwafel onder. 's Avonds onze keuzes voor de hele week bepaald.
De eerste dag reden we, gezegend met veel hemelwater naar Oudenbosch. Daar had de pastoor een eeuw geleden het krankzinnige idee opgevat zijn nieuwe parochiekerk te bouwen naar beeld en gelijkenis van Sint- Pieters in Rome. Weliswaar op schaal 1/3, maar toch. Gejaagd door regen, wind en kou, vielen we met de deur in de kerk.

Binnen werden we overdonderd door de monumentaliteit van het godshuis. Een gids wachtte ons op en nam ons op sleeptouw. Enthousiast leidde hij ons door de H.H. Agatha- en Barbara-kerk. Hij vertelde over de pastoor die als een soort fund raiser voor elk onderdeel van zijn gebouw sponsors zocht en vond. Maar hij beschikte blijkbaar over een hele trukendoos. Zo zag het koper van het baldakijn van Bernini er verdacht van puur goud uit. Het marmer van de wanden was mooi bewerkt hout. De koepel was beschilderd door een uitstekend kunstenaar die dorpsfiguren afbeeldde terwijl hij op zijn rug lag en af en toe een hapje naar binnen werkte. Voor het plassen had hij zowaar een emmer mee. Van voren naar achteren nam hij ons mee en wist bij elk beeld wel een anekdote te vertellen. Hij was zo trots als een pauw op 'zijn' kerk die van would-be basiliek het ook officieel was geworden. Zoals alle vrijwilligers schonk ook onze gids zijn 19 € aan de kerkfabriek voor het onderhoud van het monumentale gebouw.
Na de middag speciaal voor de dames : opsmuk met (nep)parels en dito juwelen.
De volgende dag veel kandidaten voor de Beekse Bergen. De vele verhalen hierover hadden ons huiverachtig gestemd. Voor de enen waren er nauwelijks dieren te bespeuren, voor de anderen waren ze lui en ongeïnteresseerd. Wij hadden dan toch weer geluk, want de dieren waren pas gevoederd en het weer viel mee. Van de eerste tot de laatste meter hebben ze met z'n allen hun beste beentje voorgezet. Bij elk naambord stonden ze hun identiteit te bewijzen. Massa's ezels, gnoes en antilopen. Verder in het bos en waarschijnlijk ook beter afgeschermd, de jachtluipaarden. Van deze snelste coureurs ter wereld lag er 25 meter van ons een exemplaar onder een boom te kijken. Konden wij toen weten

dat onze chauffeur zijn leven moe was. IJzig kalm stapte hij uit om te gaan controleren of zijn achterdeur wel dicht was. Het busje verstijfde. Wit van schrik trok Hilde de deur toe. Ze moet gedacht hebben : “Wat er nu buiten gebeurt, is zijn probleem .” Hij zelf wist van de prins geen kwaad, kroop weer aan boord en schrok zich meteen het apelazerus.
Vijfhonderd meter verder stonden zes hoogwerkers ,telkens met een verschillend dambordpatroon op de rug eerder verveeld hun dagelijks hooimaal te verorberen. Af en toe keken ze verachtelijk neer op een paar wandelende streepjescodes die zich aan hun voeten tevreden moesten stellen met de kliekjes.
Je zag neushoorns lopen en chimpansees. Bij de olifanten heette de stevigste van 7 ton zowaar’ Calimero’. En dat is zeker niet eerlijk…

Het laatste beeld was een enorme rotspartij met klauterende en elkaar vlooiende bavianenfamilies. Dat beeld in tegenlicht leverde beslist een kunstfoto op. Nog een weide met zeer verschillende exotische vogelsoorten en de safari zat erop.
’s Avonds ons dagelijks sterrenmenu en de vakantie was voor de helft voorbij.
Donderdag bezochten we een paardenmelkerij. We verwachtten al lang geen genezing meer door paardenmelk, want de bijensteken en het slangengif hadden ook niet geholpen. De ontvangst zelf was hartelijk met koffie, thee en versnaperingen. De bazin vertelde ons dat elk Belgisch bedrijf dat een opendeurdag hield zéér veel bezoekers had en veel melk en afgeleide producten zoals lotions,crèmes en zeep verkocht. In Nederland geraakte je aan de straatstenen niets kwijt. Daarom organiseerde ze niets meer,tenzij op aanvraag.
In de melkstal toonde ze ons haar haflingers, voor haar het braafste paardenras. Na de bevalling kwamen de dieren daar terecht..
Toen we vroegen hoe ze wist welk paard al geweest was en welk aan de beurt, antwoordde ze dat er ook bij hen een “pikorde” bestond. En jawel hoor, eentje bleek “haantje de voorste”. En eentje was het kneusje van de klas.
Aan het einde van ons bezoek werd het winkeltje leeggeroofd. D e Hollandse marketingstrategie had gewerkt.

Onze laatste dag was een anderhalf uur durende boottocht op de hoofdstroom van de Brabantse Biesbosch. Even lang op onze luie krent door een mooi natuurgebied vol eenden, ganzen, zwanen, waterhoenders,futen, kluten en meerkoeten. Maar géén van de zeshonderd bevers waarvoor we gekomen waren.
Na de middag wat shoppen, wat Gouda kopen en een heerlijke kibbeling met remouladesaus eten.
Na het Bredase vrouwenkoor, de voorstelling van de stad zelf en het proeven van de streekgerechten, kwam nu de afscheidsavond met een Belgisch-Russisch muziekmakend koppel.
De laatste dag afscheid op zijn Rode Kruis. Hoteldebotel dus. Toch is het weer eens een vakantie geweest waarvan we heel erg genoten en nog langer zullen nagenieten. Met onze oprechte dank aan al de vrijwilligers.
Onze verblijfplaats : Zorghotel Merlinde, Schorsmolenstraat 6, 4811 VP Breda

SWIMSO 2014
Sporten voor MS

I.M.S.O. Erasmus, Leuven.

Geachte,

Zondag 23 februari van 09.00 tot 18.00 uur
Zwembad Hofstade ("Hofstade Heide")

SWIMSO 2014

Een datum die je niet vergeten bent

Zoals u weet is Swimso een ***zwemmarathon*** met een jarenlange traditie.
De organisatie is in handen van vzw IMSO (International Multiple Sclerosis Organisation) en Lionsclub Leuven Erasmus.
De opbrengst gaat integraal naar personen met MS in behandeling in het Nationaaal MS centrum te Melsbroek.

Bedoeling is steeds dat er ploegen worden samengesteld om op een uur tijd zoveel mogelijk lengtes te zwemmen. Sponsoren is dan mogelijk per lengte of met een vast bedrag.
Meer informatie : zie link naar site van I.M.S.O.
http://www.imso.be/SWIMSO/Swimmarathon.nl.htm

Uw opkomst was een teken van medevoelen en ondersteuning met de doelstellingen van onze vereniging, waarvoor onze beste dank.
U was niet vrij, dan kunt U ons nog steunen door een bedrag te storten op rekeningnummer BE30 3100 4534 0011 van SWIMSO (voor giften vanaf € 40,00 ontvangt U een fiscaal attest).

Hartelijk dank voor Uw medewerking!

De Donder Luc Gsm: 0477 / 20 91 19
Coördinator

Enkele foto's van de SWIMSO 2014. …. Van mensen die zich voor IMSO hebben ingezet.

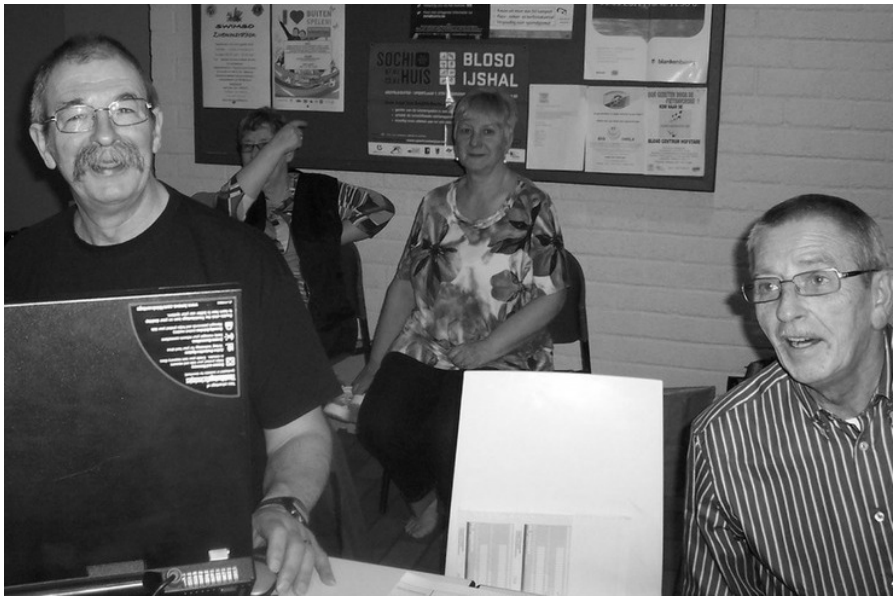

Interview met de heer Willy Pasteels.

Het interview werd afgenomen door Yvon Leroy.
De heer Pasteels is 60 jaar. Hij ging akkoord met de publicatie van dit artikel.

A – Het leven vóór de ziekte

De opleiding

Y. – Uit welk milieu kwam je ?
W. – Mijn ouders waren arbeiders. Mijn vader was zelfstandig bakker en mijn moeder was poetsvrouw.
Y. – Hoe waren je ouders ?
W. – Ik kreeg een strenge opleiding.
Y. – Welke studies deed je ?
W. – Laag middelbaar in het technisch onderwijs tot mijn 15 jaar
Y. – In het katholiek onderwijs ?
W. – Ja
Y. – Waren je ouders gelovig ?
W. – Ja, beiden waren katholiek.

Het werk

W. – Na mijn studies heb ik gewerkt in de bakkerij van mijn vader te Vilvoorde.
Y. – En buiten je studies had je nog andere activiteiten ?
W.- Ik was lid van een zwemclub.
Y. – Werd je een kampioen ?
W. (lachend) – Neen, neen ! (en hij voegt hieraan toe) Ik heb vier jaar gewerkt en heb toen mijn vrouw ontmoet. Daarna ging ik ook werken bij Renault. Ik cumuleerde het werk in de bakkerij en het werk bij Renault.
Y. – Dat was zeer zwaar ?
W. – Ja, ja, Zo heb ik een jaar bij Renault gewerkt vóór mijn huwelijk.

Je sociale relaties

Y. – Toen was je nog niet ziek ?
W. – Neen, neen.
Y. – Had je kinderen ?
W. –Neen… . dat was mijn verantwoordelijkheid.
Y. – Had dat te maken met de ziekte ?
W. – Neen, het was vóór het optreden van de eerste symptomen.
Y. – Had je vrienden ?
W. – Ja, ik had steeds vrienden en die heb ik nog altijd!
Y. – Hoe verliepen je contacten met je collega's op het werk ?
W. – Excellent !
Y. – Je hebt een vlot karakter.
W. – Ja. Tot een zekere grens, zoals iedereen denk ik.

Y. – Wat was je functie in het team ?
W. – De voorbereiding van het plaatwerk voor het verven.
Y. – Was je gemotiveerd ?
W. – Ja, ja zeker !

Je identiteit, je persoonlijkheid

Op 20 jarige leeftijd heb ik beginnen werken bij Renault en op 29 jaar stak de ziekte de kop op. Ik huwde op 21 jaar. Acht jaar na het huwelijk traden de eerste ziekte tekens op. Nadien verdwenen ze tot mijn 36 jaar, toen ze opnieuw optraden.

Y. – Hoe verliep je jeugd ?
W. – Goed. (Willy heeft twee zussen en een broer).
Y. – Ervaart je het leven van voordien als het "echte" leven en is het nu minder aantrekkelijk ?
W. – Voor mij is er geen verschil, ik heb me aangepast.
Y. – Leven voor jezelf, heeft dat zin voor jou ?
W. – Ja, waarom niet ? Het is aangenaam !
Y. – Je heb een goed gevoel van eigenwaarde, voorzeker ?
W. – (Positief antwoord)
Y. – Wat was je filosofische of godsdienstige overtuiging ?
W. – Ik was steeds katholiek.
Y. – Ja, maar…in je hart ?
W. – Ja !
Y. - Gelovig ?
W. – Ja !
Y. – Heb je getracht om vrienden te maken ?
W. – Ja, zoals ook hier in het Centrum.
Y. – Wat verbond je met je vrienden ?
W. – Het sociaal contact.
Y. – Hoe ging je om met geld en bezittingen?
W. – Ik heb steeds gewerkt voor en betere levenskwaliteit, evenals mijn vrouw.
Y. – Dus, je was tevreden met je leven.
W. – Zeer zeker !

Je thuis en je omgeving
Y. – Je woonde te Vilvoorde ?
W. – De eerste 5 jaren na mijn huwelijk woonde ik te Vilvoorde.

Op financieel vlak
Willy had toen geen probleem.

Je vrije tijdsbezigheden
Willy fietste veel en ging geregeld naar zijn zwemclub.

B – Periode rond de diagnosestelling

Y. – Wat heb je gevoeld bij de eerste symptomen ?
W. – Op 29 jaar ; op dat ogenblik was ik lid van een fietsclub en bij inspanning werd mijn zicht onduidelijk. Ook bij het TV kijken viel het zelfs voor dat plots al het zicht verdween. De oogarts heeft me toen gezegd dat de oogzenuw was aangetast maar dat deze stoornissen spontaan zouden verdwijnen. Hij sprak me niet over MS. Ik bleef enkele weken thuis met ziekteverlof. En alles verdween spontaan, tot op mijn 36 jaar, toen daagden dezelfde symptomen terug op. Mijn vrouw die verpleegster is van vorming heeft me toen gezegd dat ik de symptomen van MS vertoonde. Ook de kracht om te fietsen ging geleidelijk aan verloren.

<u>Uw werk ?</u>

Y. – En wat gebeurde er op het werk ?
W. – Het werd me teveel : ik werkte nog bij mijn vader één dag in de week , naast mijn werk te Vilvoorde bij Renault.
Y. – Heb je toen aan een ander werk gedacht ?
W. – Neen, ik kreeg aangepast werk. Dr. K. heeft me toen een brief overhandigd waarin mijn toestand beschreven stond en die ik op het werk heb afgegeven. Hij vroeg naar zittend werk en mijn werkgever is daarop ingegaan.
Y. – Was dat nog voltijds werk ?
W. – Ja, ja.
Y. – En je motivatie ?
W. – Die is altijd gebleven !
Y. – Je hebt zelf gevraagd naar aangepast werk ?
W- Ja . Ik had daar reeds 16 jaar gewerkt en het werd me toegestaan. Weet je Yvon, met MS vindt je elders niet gemakkelijk werk.
Y. – Hoe reageerden je collega's op het werk ?
W. – Ze begrepen de toestand. Ja, ja.
Y. – Gelukkig was je werkgever inschikkelijk
W. – Ja zeker.

<u>Je sociale relaties</u>

Y. – Na de diagnosestelling,… hoe heeft je echtgenote daarop gereageerd ?
W. – Het is een aanpassing natuurlijk. Voor mij heeft ze normaal gereageerd, zoals eenieder.
Y. – Had ze dan schrik ?
W. – Mijn vrouw was voorheen verpleegster : ze wist altijd hoe met een ziekte om te gaan. Van de ernst van de ziekte, was ze, meer dan anderen, op de hoogte.
N.B. : Willy, die ik sinds jaren ken, heeft een vlotte omgang met vele vrienden in het Centrum. Zo verliep het ook op het werk.

Je identiteit, je persoonlijkheid

Y. – Is je karakter veranderd ?
W. – In het begin was het moeilijk : ik was iemand die zeer zelfstandig was en dan plots moest ik afrekenen met vele beperkingen !
Y. – Hoe reageerde je toen ?
W. - Ik kon niet meer sporten, en niet meer in de tuin werken …
Y. – Heb je gevraagd naar een volledige informatie over de ziekte ?
W. – Ja, op alle niveaus.
Y. – Behield je het gevoel van zelfwaardering ?
W. – Zeer zeker! Ik had er toch niet om gevraagd ?
Y. – Neen, maar weet je, sommigen bekijken dat als een straf ….
W. – Neen, zo heb ik er nooit over gedacht.
Y. – Had je niet de neiging om je terug te trekken ?
W. – Oh neen, neen !
Y. – Wat was van nut om terug recht te veren ?
W. – Oh, dat kwam spontaan, uit mezelf.
N.B. : Willy vertelde me nadien, met enige emotie, dat hij werd opgeroepen bij de psychiater en de psycholoog omdat hij dacht dat de last te zwaar zou worden voor zijn echtgenote, last waarvan hij de oorzaak was en waarover hij zich veel zorgen maakte.

Y. – En je filosofische of religieuze overtuiging heeft je die geholpen bij de verwerking van uw ziekte ?
W. – Dat is iets anders.
Y. – Welke inbreng hadden uw vrienden op het ogenblik van de diagnose ?
W. – Wat mijn vrouw betreft zou ik begrepen hebben dat ze me zou verlaten, want niet iedereen is bij machte om zulke moeilijkheden te verwerken.
(N.B. : zoals voordien reeds aangehaald was Willy bang zijn vrouw en zijn collega's te betrekken in dit leed ten gevolge van zijn aftakeling en mogelijks wijziging van zijn karakter.)
Y. – Je was steeds attentvol voor anderen ; dat is niet veranderd met de ziekte.
W. – (Willy bevestigt dt met ja te knikken).

Je thuis, je omgeving

W. - Thuis kon ik de trappen nog op ; Paula helpt me mijn kousen aan te trekken. Ik gebruik binnshuis een electronnisch aangedreven rolstoel en buitenhuis een scooter.

Op financieel vlak :
Geen probleem, mijn huis is reeds afbetaald. …

Je vrijetijdsactiviteiten :

W. – Ik maak nog deel uit van een divingclub . Gedurende 9 jaar heb ik deelgenomen aan duikings activiteiten (N.B. : een activiteit georganiseerd door het revalidatiecentrum). Dit heeft me ook toegelaten meer sociale contacten te leggen en nieuwe vrienden te maken.
Y. – Sinds wanneer kom je naar Melsbroek ?
W. – Sinds 2002 of 2003.

C – Het leven nadien

Je werkgelegenheid

Y. – Nu werkt je niet meer ?
W. – Neen, 14 jaar geleden heb ik het werk moeten stopzetten. Ik was toen 46. Het was toen sluitingsperiode bij Renault.

Je sociale relaties

Y. – Uw echtgenote, heeft ze zich kunnen aanpassen ?
W. – Goed, ja. Dat ging wel.
Y. – Uw plaats in de familie ?
W. – Die bleef dezelfde. Iedereen bleef dezelfde.
Y. – En met je vrienden ?
W. – Dat gaat wel. Ik deed veel voor hen en nu doen zij veel voor mij.
Y. – Heb je opgemerkt dat je manier van omgaan veranderd is ?
W. – Neen, dat bleef onveranderd.
Y. – Maakte je nieuwe vrienden ?
W. – Ja, met de diving club. En mijn vrouw volgt salsa danslessen . We gaan nog met vakantie (N.B. : Zo meteen heb ik Willy geinformeerd dat er via IMSO de mogelijkheid bestaat om een kamer te uren aan zee aan zeer gunstige voorwaarden. Hij toonde hiervoor wel belangstelling.
Y. – Wat verenigt je met je vrienden ? Uitstappen ?
W. – Ja, vooral dat ze me niet spreken over de ziekte. Een echte ontspanning.

Je identiteit, je persoonlikheid

Y. – Wat verbindt je nu met het leven ?
W. – Oh, ik stel het wel. En als ik vergelijk met anderen te Melsbroek dan vind ik dat anderen er erger aan toe zijn. Daar moet je bewust van zijn. Welk geluk dat het niet erger werd.
Y. – Je vindt de kracht om terug te vechten ?
W. – Ja, mijn huis is betaald, en ik heb geen problemen. In Melsbroek ontmoet ik patiënten die verlamd zij en die toch blijven lachen. R., bij voorbeeld…
Y. – Dank voor het interview.

Wist u dat

Zuster M. Cecilia (Julienne Vervoort), geboren te Antwerpen op 23 mei 1924, te Melsbroek overleed op 23 december 2013. Gedurende 10 jaar heeft ze zich ingezet in de dienst administratie van het Centrum. In 1972 keerde ze terug naar het Sint-Ursulainstituut te Wilrijk waar ze opnieuw haar taak van enthousiaste kleusterleidster opnam. De laatste vijf jaar verbleef ze in "Floordam".

De Raad van Bestuur van IMSO is overeengekomen om de tussenkomst voor Familiehulp/Poetsdienst vanaf 2014 voor te behouden aan de patiënten met een belangrijk verlies van autonomie. Daarom zal voortaan deze tussenkomst beperkt worden tot personen die op de sociale schaal van de FOD Sociale zaken een score behalen van minimum 12 punten op 18.

Tussenkomst in vervoersonkosten

Patiënten IMSO-leden kunnen genieten van een gedeeltelijke tussenkomst in de vervoersonkosten, heen en weer tussen het centrum en thuis, onder de volgende voorwaarden :

1- voor patiënten die met eigen vervoer komen :

- datum, aantal km afstand (heen en weer) en reden van verplaatsing dient vermeld
- per km. wordt een vergoeding van 0,2 € voorzien
- een som van 3,75 € blijft steeds ten laste van de patiënt (remgeld)

Voorbeeld :de afstand van de heen/weer rit is 50 km. Hoeveel is de terugbetaling van IMSO ?
0,2 € x 50 km = 10 € - het matigingsticket van 3,75 € is dus 6,25 €.

De maximale maximale tussenkomst beperkt op 10 €.

2- voor patiënten vervoerd door Taxi Hendriks

- indien de patiënt vervoerd wordt met andere patiënten (collectief vervoer waarvoor hij een forfaitaire som van 5,6 € betaalt), is de tussenkomst, mits de toepassing van het remgeld : 5,6 € -3,75 € : 1,85 €.

De maximale tussenkomst is bepaald op 10 €.

Uitrusting van aangepaste kamer 335 te Sandeshoved te Nieuwpoort.

Zoals medegedeeld in vorig nummer kan je in zeer voordelige omstandigheden via IMSO een kamer huren voor twee personen. Indien interesse, neem contact op met Nelly Coopman Tel. 015/34.40.17 of 0476/346 030 nellycoopman@yahoo.com

Electronisch aangedreven bed

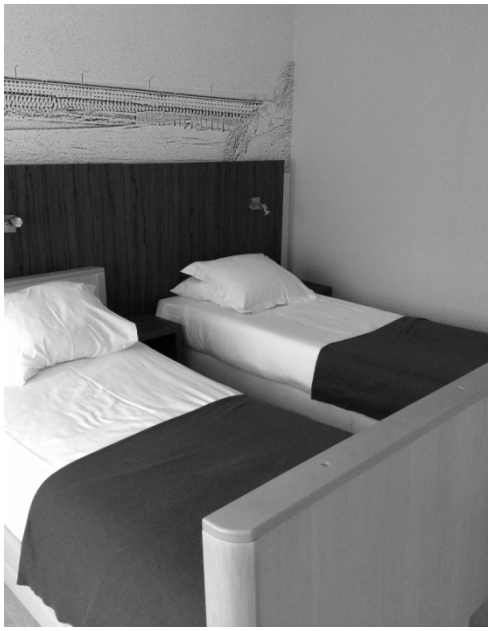

Aangespaste badkamer met tillift

Aangepast materiaal, eigendom van IMSO, is gratis ter beschikking zoals Handimove tillift, aquatic ocean stoel, driewielfiets, rolstoelfiets, rolator e.a.
Indien er tijdens het verblijf in Sandeshoved verpleeghulp moet voorzien worden kan je vooraf met het secretariaat contact opnemen.

Feestkalender 2014

Zondag	23 februari	Swimmarathon - - I.M.S.O.
Maandag	14 april	Bedeling Pasen – - I.M.S.O.
Zaterdag	26 april	Kippenfestijn – Rotary
Zondag	11 mei	Moederdag - I.M.S.O.
Woensdag	04 juni	Algemene vergadering – IMSO.
Zaterdag	07 juin	Koud Buffet Patiënten- I.M.S.O.
Zondag	08 juni	Vaderdag – I.M.S.O.
Zondag	24 augustus	Barbecue - I.M.S.O.
Zaterdag	17 augustus	Mottor rijders – vzw steunt MS
Zondag	18 augustus	Fietsen met Eddy Merckx – vzw steunt MS
Zaterdag	13 september	Uitstap patiënten - I.M.S.O.
Zaterdag	11 oktober	Mosselfeest - I.M.S.O.
Dinsdag	11 november	Pannenkoekenbak – vzw steunt MS
Dinsdag	09 december	Kerstfeest – Rotary
Maandag	15 december	Bedeling Kerstmis - I.M.S.O.

PUZZEL EN SUDOKU

Puzzel
We ontvingen 12 antwoorden waarvan 2 foutief en 1 onvolledig.

Correct waren:
Jozef Caers; Monique Herremans; Rita Pans; Willy Pasteels; Marie-Louise Peetermans; Madeleine Petrus; Marleen Van Den Bempt; Jenny Van Landeghem en Rita Verbeke.
De winnaar heet Willy Pasteels.

Sudoku
Er waren 12 correcte antwoorden waarvan 1 onbekende soldaat.
Correct waren:
Freddy Franckaert; Rita Pans; Marie-Louise Peetermans; Madeleine Petrus; Alfons Roosen;Maria Van den Bergh, Maria Van Den Brande; Jenny Van Landeghem; Rita Verbeke en Livia Verschueren; Martha Vervoort.

De winnares is Jenny Van Landeghem.

Proficiat aan allebei.

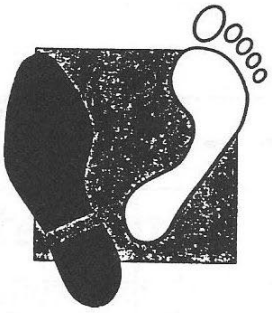

de prêtre orthopedie n.v.

Monnikenwerve 171-173, 8000 Brugge
tel. 050/31 68 00, fax. 050/31 65 89

Braambergstraat 34, 8000 Brugge
tel. 050/34 34 23

BTW BE 415.794.755

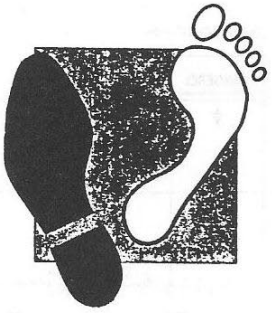

de prêtre orthopedie n.v.

Monnikenwerve 171-173, 8000 Brugge
tel. 050/31 68 00, fax. 050/31 65 89

Braambergstraat 34, 8000 Brugge
tel. 050/34 34 23

BTW BE 415.794.755

Zweedse puzzel

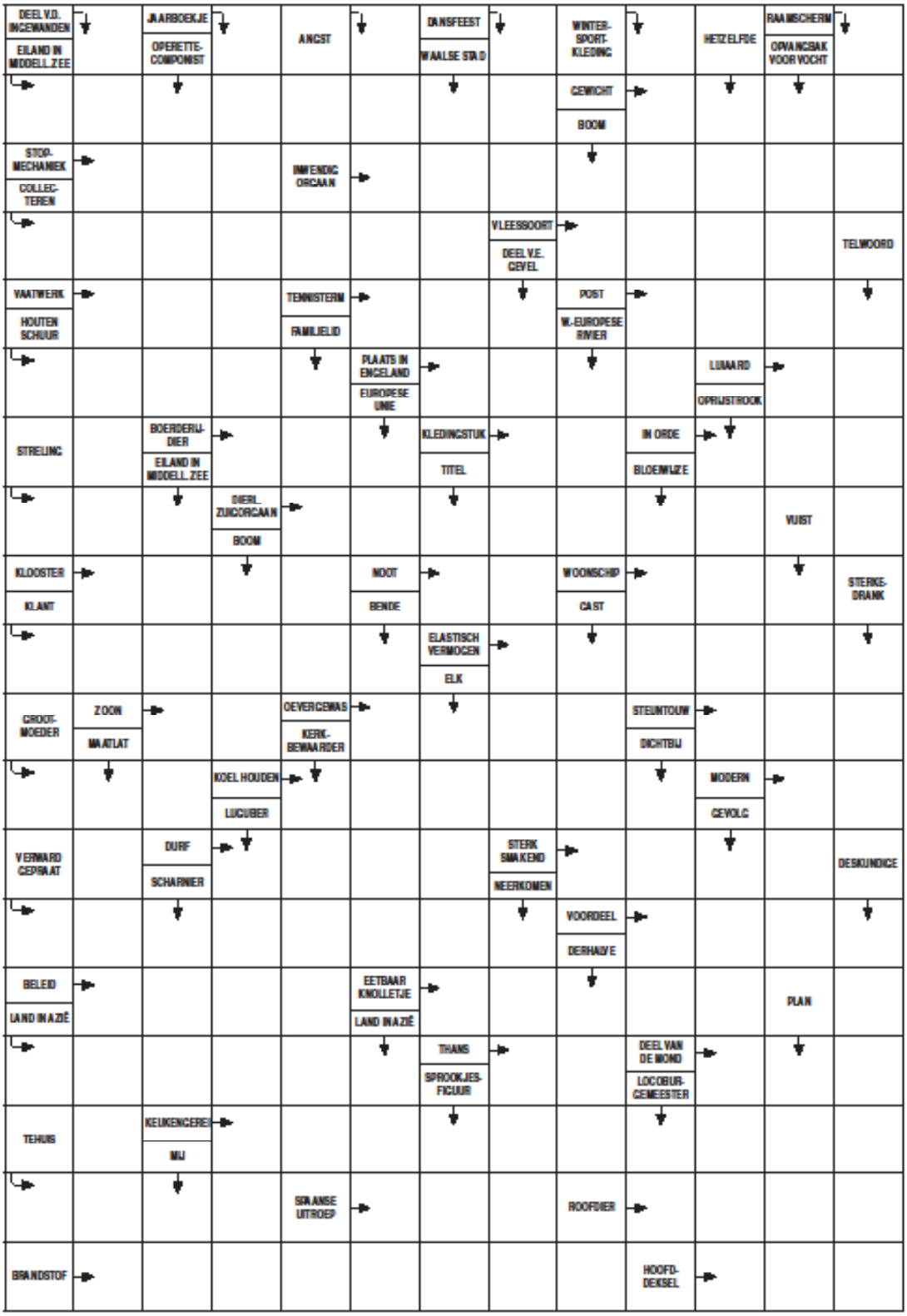

HENDRIKS

OPTIMAAL REISCOMFORT
& AANGEPAST VERVOER
voor gehandicapten en rolstoelgebruikers

VOYAGE AVEC UN CONFORT OPTIMAL
& MOYENS DE TRANSPORT ADAPTE
aux personnes handicapées se deplaçant en chaise roulante

9000	Gent	6040	Jumet	1820	Melsbroek	3900	Overpelt	2610	Wilrijk
Ottergemsesteenweg Zuid	680	Chaussée de Bruxelles	161 d	Perksesteenweg	35 d	Leopoldlaan	44	Neerlandweg	17
Tel.	09/216 80 20	Tél.	071/25 86 90	Tel.	02/752 98 00	Tel.	011/80 98 98	Tel.	03/286 44 40
Fax	09/216 80 21	Fax	071/25 86 91	Fax	02/752 98 01	Fax	011/64 99 72	Fax	03/286 44 41
E-mail	info.gent@hendriks.be	E-mail	info.wallonie@hendriks.be	E-mail	info.melsbroek@hendriks.be	E-mail	info@hendriks.be	E-mail	info.antwerpen@hendriks.be

Van: kathleen claessens [mailto:neeltak_claessens@hotmail.com]
Verzonden: woensdag 22 januari 2014 17:40

Aan: Melsbroek Info; Karl Beirlant
Onderwerp: te huur : kangoeroe-appartement

Mevrouw, Mijnheer,

Sinds 2010 heb ik een kangoeroewoning waarvan het gelijkvloers-appartement verhuurd wordt.
Aanpassingen van beugels in badkamer en WC zijn uitgevoerd in samenspraak met Uw medewerker Dhr. Beirlant omdat de voorbije 3 jaar een MS-patiente die bij U in behandeling is het appartement bewoonde.

Graag wil ik deze opportuniteit onder Uw aandacht brengen voor mensen die bij U aankloppen omdat ze een aangepaste woning zoeken.
Ik woon boven en ben graag bereid om in overleg en op wens met de huurder diensten te verlenen : kleine boodschappen, even controleren of alles goed gaat, ...

U mag mij steeds contacteren voor bijkomende informatie :
Katleen Claessens
Grimbergsesteenweg 15
1980 Eppegem
GSM : 0474 / 612 887

vigo
helping people move on

Prothesen en orthesen
Rolwagens en handbikes
Mobiliteitshulpmiddelen
Positioneringsapparaten
Lig- & zitfietsen
Driewielfietsen
Bandages
Steunzolen
Loopananalyses
...

Campus Ortec

Interleuvenlaan 60
B-3001 Leuven
T +32 (0)16 40 60 50
F +32 (0)16 40 70 50

Info@vigo-ortho.be
www.vigo-ortho.be

ANNIVERSAIRES - VERJAARDAGEN

APRIL - AVRIL	
Fam MUYLDERMANS Melania	WEERDE
DROOG Maria	ST-KATELIJNE-WAVER
GIJSBRECHTS Agnes	BEERZEL
CALEMYN Huguette	SINT-AMANDSBERG
DE SMEDT Hedwige	LEBBEKE
VANTILT René	BRUSSEL
DE SCHUYMER Rositta	DEINZE
DEWEERDT Marie-Josée	FERNELMONT
JEHASSE Anita	LOT
ZAMMUTO Rosa	HOUDENG-GOEGN.
CUVELIER Marleen	ELENE
CALVO Jorge	EVERE
VAN SNICK Christiane	HALLE
BRUGGEMAN Daniel	SINT-KRUIS (Brugge)
DE WIT Mevr.Monique	LEBBEKE
DONNE Freddy	MAASEIK
CHEVALIER Bernard	OHEY
JULIENS Kurt	LEEST
HENDRICKX Pascale	HOEVENEN (Stabroek)
MOONS Katleen	OOSTENDE
CLABOTS Claudia	LANDEN
DEBECKER Sven	SINT-JANS-MOLENBEEK
VANOSMAEL Jimmy	HEVER
MARCHAL Jan	HERNE

JUNi - JUIN	
FOCQUET Urbain	VLIERZELE
FONDER Monique	JAMBES
DASSET Jenny	ANTWERPEN
CHASTE Helene	ANDENNE
WEVERBERGH A.	HALLE
BAELE Mr. Albert	ST P/ LEEUW
PETIT Françoise	KOEKELBERG
NATEN Pierre	AVERBODE
TAYMANS Josse	HULDENBERG
BEDUNEAU Michelle	JETTE
NEEFFS Mariane	SILLY
PASTEELS Willy	ZEMST
BAETENS Monique	TIENEN
VAN DERPLAS Greta	MOORSEL
KESTELYN Francoise	WOLUWE ST LAMBERT
LEMAIRE Luc	STERREBEEK
GEERAERTS	WESTERLO
DE SUTTER Fabian	DENDERMONDE
SLAETS Rudy	HERSELT
MICHIELS Peter	KALMTHOUT
DE SMET Elke	LIER

Indien uw naam als IMSO-lid niet vermeld wordt op de maand van uw verjaardag, gelieve dan aan Christel Kempeneers uw adres en geboortedatum mede te delen

MEI - MAI	
POTTIER Simonne	BERCHEM
DE KNOP Jeanette	MERCHTEM
CAERS Josephus	VOSSELAAR
BOETS Chr.	BORGERHOUT
DE CUYPER L.	LAEKEN
VAN DER AUWERMEULEN El.	ROTSELAAR
WARNANTS Francine	PONT-A-CELLES
BOCKSTAL Julienne	LIEDEKERKE
BALDWIN Glenys	ANTWERPEN
COOPMAN Nelly	MECHELEN
DEPRY EDOUARD	ANDERLECHT
HUISMAN Ann	LEUVEN
VANDE KERKHOVE Jean-Marc	BRAINE-LE-CHATEAU
DILLEN Magda	LIER
VANDERBEKEN Eric	KLUISBERGEN
SAERENS Myriam	OPWIJK
BOSMANS M-J	OPOETEREN
YTEBROUCKAnne Marie	VOSSEM
PAULISSEN Hubert	TONGEREN
RONSMANS Marc	MECHELEN
GOOSSENS Peggy	SCHERPENHEUVEL
VAN ORSMAEL Rita	KESSEL-LO
CULOT Danielle	BERCHEM ST- AGAHTE
PINTENS Ronny	WESTERLO
CRABBE Patricia	HAASRODE
LABROU Paraskevi	ANDERLECHT
AUSSEMS Lina	MAASMECHELEN
STEENHUYZEN Dirk	MECHELEN
DURMUS Mahmut	WOUWE-SAINT-LAMBERT
STOUT Sandra	VOSSEM
BOBER Petra	STROMBEEK-BEVER
VAN DEN BRANDE Youri	LOKEREN
VANKEIRSBILCK Katja	MORTSEL
LEJEUNE Berry	VLIJTINGEN

DISCOURS DE DÉPART DE JENNY ET PATRICIA

Chères Jenny et Patricia,

Des modèles, voilà ce que vous avez été toutes deux, votre carrière durant. Quel dévouement, quelle sollicitude, quel professionnalisme, quelle conscience professionnelle, quelle bonne humeur avez-vous montré au travail !

Les patients se pressaient pour travailler avec vous, non seulement à cause de vos qualités professionnelles et de votre expertise en kinésithérapie neurologique, mais aussi pour les qualités humaines qui vous caractérisaient.

Vous alliiez la qualité de votre relation d'aide envers les patients, à la qualité de votre relation d'accompagnement, essentielle, car les malades attendent de nous plus que nos connaissances techniques, fruits de nos études, mais surtout un accompagnement affectueux, amical, bienveillant, plein d'amitié et de mansuétude.

Cela, vous l'aviez bien compris depuis le début, chacune à votre manière : celle de Jenny : douce, persuasive, philosophe ; celle de Patricia : plus sévère, juste cependant, droite, intransigeante s'il le fallait.

Comme pour Monsieur Jourdain : après la prose, voici les vers :

Vos vies valent bien quelques alexandrins
Qu'avec joie je vous livre en faisant votre éloge,
Louanges méritées par tous ces tours d'horloge
Consacrés aux patients jusqu'au bout du chemin.

Voici venir le temps de vos soixante-cinq ans.
À cet âge béni, Madame Calmant s'est dit :
« Chic, il me reste encore à vivre tout autant »
Patricia et Jenny, vous n'avez pas fini !

Mais pour ne pas lasser par trop de conneries,
Conneries au pluriel : remarquez, je vous prie,
Je voudrais en ce point clôturer ce discours,
En vous disant, Jenny, Patricia, notre amour.

Yvon
Novembre 2013

Un grand bol d'air à la Mer du Nord

Plage déserte, polders gelés, air piquant… nous aimons la Mer du Nord à ces moments là.
Quelques jours de congé se présentent et, si nous allions tester le nouveau logement à Nieuport proposé par l'IMSO pour remplacer l'appartement de Westende ?

L'hôtel Sandenshoved est bien situé à l'angle de la rue commerçante et de la digue. Un grand ascenseur nous mène à l'étage où se trouve la chambre.
Tout le confort dans la salle de bain pour se prélasser dans la douche à l'italienne avec siège rabattable. Sécurité pour les toilettes avec barres d'appuis et cerise sur le gâteau, un Handi-Move qui relie les deux sièges.

Que nous aimons les balades à travers la campagne, des kilomètres en fauteuil et mon amie à vélo, à suivre les numéros du fietsnetwerk.

Rejoindre le village de Nieuport en longeant le chenal, visiter le marché du vendredi, découvrir les champs cultivés à perte de vue…

C'est un grand bol d'air pour des citadines qui aiment la campagne et la nature.
Parcourir la digue vers Koksijde-St Idesbald et quand la batterie se vide revenir facilement avec le tramway.

Profiter aussi de l'accueil sympa de l'hôtel, de la grande salle de restaurant, du petit déjeuner à choix multiple et finir la journée par des petits plats variés et copieux comme promis.

Et quand le froid nous a bien engourdies, rédiger quelques courriers, lire un bouquin attablées au petit bureau de la chambre avant de sombrer sous la couette.

Michèle & Anne

Equipement de la chambre 335 de l'hôtel Sandeshoved à Nieuwpoort.

Comme mentionné dans notre dernier numéro de l'année 2013, vous pouvez bénéficier, via IMSO, une chambre pour deux personnes à Nieuwpoort dans des conditions très avantageuses. Les personnes intéressées peuvent contacter Nelly Coopman, responsable de l'IMSO au n° de tél. 015/34.40.17 of 0476/346 030. nellycoopman@yahoo.com

Lit à commande électrique

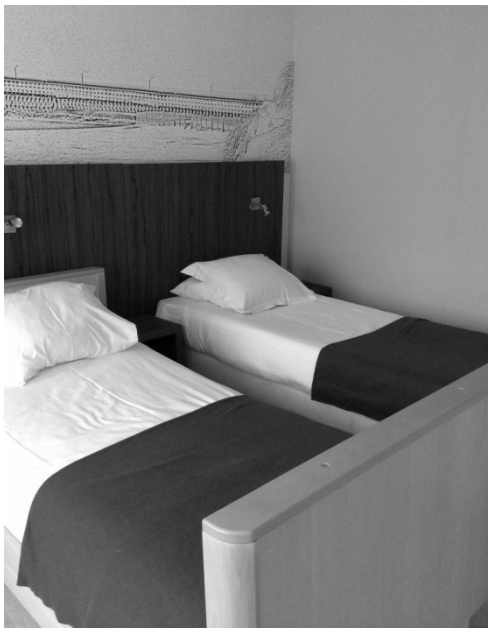

Salle de bain adaptée pour personne handicapée

Un équipement adapté, propriété de l'IMSO, est gratuitement mis à votre disposition tel que : lève-personne Handimove, chaise aquatic ocean, un tricycle, un vélo avec siège pour véhiculer une personne handicapée, un rolator et e.a..
Si lors de votre séjour à Sandeshoved vous avez besoin de soins infirmiers, vous êtes priés d'en faire la demande en contactant Nelly Coopman.

La revalidation cognitive chez les personnes atteintes de Sclérose en Plaques.
De quoi s'agit-il ?

D'après les études environ 60% des personnes atteintes de sclérose en plaque (SEP)rencontreront des difficultés cognitives durant leur maladie.L'appellation « difficultés cognitives »regroupe l'ensemble des problèmes liés aux processusmentaux. Les fonctions les plus fréquemment touchées sont l'attention, la vitesse detraitement de l'information et la rapidité mentale, la planification, la mémoire des faits etles fonctions visuo-spatiales.Ces problèmes cognitifs liés à la SEP peuvent influencer un grand nombre d'activitésquotidiennes (travailler, conduire une voiture, avoir des contacts sociaux,…).Afin d'améliorer la qualité de vie des personnes atteintes de SEP il est important detrouver différents moyens de minimiser ces problèmes. A l'heure actuelle quelques études ont été menées quant à l'efficacité des programmes derevalidation cognitive pour les personnes atteintes de SEP. Malheureusement ces études ont chacune leurs limites.

Récemment, Chiaravallotti & collaborateurs, ont mené une recherche qualitative surl'efficacité de l'entrainement de la mémoire chez des personnes atteintes de SEP souffrant de problèmes d'apprentissage de nouvelles informations. Il en ressort que les personnes atteintes de SEP qui ont bénéficié du programme d'entrainement de la mémoire avaient de meilleures capacitésd'apprentissage et obtenaient de meilleurs résultats aux tests de mémoire.Ces personnes étaient également plus satisfaites et mieux organisées. Leur famille les trouvaitégalement moins apathiques.

Sur base de ces résultats il apparait donc, que les effets positifs de la revalidation cognitivene sont pas uniquement limités au domaine stimulé mais ont également un impact surdifférents autres domaines de la vie quotidienne.
Il apparait également que 6 mois après la prise en charge des améliorations ont encore puêtre observées dans certains domaines. Ceci était vrai à la fois pour les patients ayantpoursuivi les sessions d'entrainement de la mémoire et pour ceux qui les avaientinterrompues.

Les conclusions de l'étude de Chiaravallotti& collaborateurs, sont encourageantes etil est intéressant de constater que la revalidation cognitive peut améliorer la qualité de viedes patients notamment grâce au fait que les effets de la prise en charge touchent plusieursdomaine de la vie quotidienne.
Il reste néanmoins différentes questions qui ne sont pas encore résolues. Quels sont parexemple les mécanismes neurobiologiques responsables des changements ? Les étudesneurologiques futures devront tenter de répondre à cette question.Quel type de personnes atteintes de SEP réagira mieux ou moins bien à la revalidation cognitive ?Quelles seraient la durée et l'intensité optimales d'une telle prise en charge ?
Dans le futur, d'autres études plus élaborées devraient permettre de répondre à cesquestions. Cependant, l'étude de Chiaravallotti a d'ores et déjà permis d'apprendre qu'ilexiste des stratégies efficaces pour prendre en charge les problèmes cognitifs des personnes atteintes de SEP et que cela a du sens de les utiliser.

Vous pouvez consulter l'article suivant : 'Let'srehabilitate : cognitive rehabilitation in multiple sclerosis' de Massimo Filippi& Maria A. Rocca, dans la revue Neurology, November 2013

A savoir …

Soeur M. Cecilia (Julienne Vervoort), née à Anvers le 23 mai 1924, nous a quittés le 23 décembre 2013.
Durant 10 ans elle s'est dévouée dans le service d'administration du Centre National. En 1972 elle retournait à l'Institut Saint-Ursule de Wilrijk pour reprendre sa fonction d'éducatrice d'un jardin d'enfants. Les cinq dernières années elle résidait dans le MRS « Floordam » à Melsbroek.

Le Conseil d'Administration de l' IMSO a décidé qu'à partir de 2014 l'intervention pour aide familiale sera réservée aux personnes souffrant d'une perte d'autonomie importante. Pour cette raison toute demande d'intervention, établie en collaboration avec le service social, sera prise en considération si le score de l'échelle sociale du SPF Sécurité Sociale atteint au minimum le score de 12 points sur 18.

Frais de transport
Les patients, membres de l'IMSO, peuvent bénéficier d'un remboursement partiel des frais de transport entre le Centre et leur domicile aux conditions suivantes :

1- Les patients se déplaçant avec leur propre véhicule :

- en mentionnant la date, le nombre de km (aller et retour) et la raison du déplacement.
- par km une intervention de 0,2 € est prévue.
- un montant de 3,75 € reste toujours à charge du patient (ticket modérateur).

Exemple : la distance aller/retour est de 50 km. Quel sera le remboursement de l'IMSO ?
Il sera : 0,2 € x 50 km = 10 € - le ticket modérateur de 3,75 €.
Le remboursement sera donc 6,25 €.
L'intervention maximale étant de 10 €.

2- Les patients se déplaçant avec la firme Hendriks :

Si le patient se déplace dans le cadre d'un transport collectif pour par exemple 5,6 €, l'intervention de l'IMSO se calcule comme suit :
5,6 € - 3,75 € =1,85 €.
L'intervention maximale étant de 10 €.

Adieu l'Ami,

Tu es parti pour toujours cette fois, fugueur, tu ne reviendras plus à toutes pattes vers notre maison. Nous nous comprenions sans parler. J'ai vite compris que crier n'était pas la bonne méthode pour te faire obéir mais une main de fer dans un gant de velours convenait bien mieux à tous les deux.

Merlo, gros loup, petit chien, loulou, tous ces noms et surnoms voulaient dire quelque chose pour toi. Tu étais le meilleur des chiens.
Comme disent G et A et tu étais toujours zen et patient.Merlo tu me manques beaucoup ; nous étions ensemble de jour et de nuit, tu m'accompagnais partout, à Melsbroek, au concert, lors de visites de musées mais ce que tu préférais c'étaient les grandes promenades, les vacances à la mer …

Ta copine Tina regrette tes visites et Gédéon n'a plus personne à ennuyer. Quant aux humains qui t'aimaient et je t'assure il y en a beaucoup, tu avais tes préférences ; vers certains tu allais spontanément et envers les autres tu affichais une totale indifférence.

Merci Le Chien pour ton affection, ton réconfort, ta présence, ton aide, ta compréhension …
Tu es allé rejoindre les étoiles en toute sérénité ; je pense à toi chaque jour et remercie Dyadis d'avoir favorisé notre rencontre.

Sois libéré Be happy

Jacqueline – appelée aussi Madame Merlo.

SWIMSO 2014
Sports pour tous

I.M.S.O.

Leuven Erasmus

Chers amis

Un jour de détente pour toute la famille ? Excellente idée, surtout si, en plus, c'est pour une bonne cause !

Vous étiez nombreux à répondre à notre invitation :

Dimanche 23 février, de 9 heures à 18 heures
Piscine d'Hofstade (« Hofstade Heide »)

SWIMSO 2014

Swimso est un marathon de natation de longue tradition. Son organisation est entre les mains de l'a.s.b.l. IMSO (International Multiple Sclerosis Organisation) et du Lions club Leuven Erasmus. Les recettes bénéficient intégralement aux personnes atteintes de sclérose en plaques, en traitement au Centre National de Melsbroek.

Plus d'informations sont disponibles sur notre site :
http://www.imso.be/SWIMSO/Swimmarathon.fr.htm

Faut-il faire du sport pour aider ces personnes ? Naturellement !

Un grand merci pour votre participation ce 23 février 2014 avec famille et amis.

Pour ceux qui n'étaient pas libres ce jour-là, votre sponsoring par un versement est toujours le bienvenu sur le compte :
BE72 6528 3223 4016 du SWIMSO (pour les dons à partir de 40 € vous recevrez une attestation fiscale).

Merci pour votre collaboration !

De Donder Luc Gsm: 0477 / 20 91 19
Coordinateur

Quelques photos des personnes qui ont collaboré au succès du SWIMSO 2014.

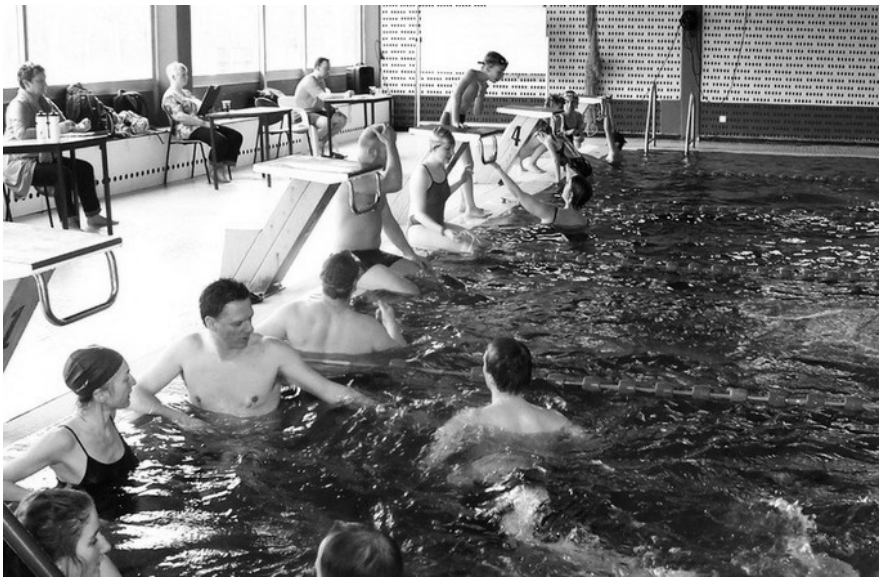

Interview de Mr. Pasteels Willy.

NDLR : l'interview s'est faite en néerlandais. Mais afin éviter de coucher sur papier les fautes de langue commises par moi lors des questions posées à Willy, j'ai tout transcrit en français.

A - La vie d'avant

La scolarité, l'éducation

Y. - De quel milieu étaient tes parents ?
W. - Des ouvriers. Mon père était boulanger indépendant et ma mère, femme d'ouvrage.
Y. – Comment étaient tes parents ?
W. - Très sévères.
Y. – Quelles études as-tu faites ?
W. – Des études moyennes techniques, jusqu'à 15 ans.
Y. – Dans l'enseignement catholique ?
W. – Oui.
Y. – Tes parents étaient croyants ?
W. – Oui, tous les deux très catholiques.

Le travail

W. – Ensuite j'ai travaillé à la maison, dans la boulangerie de mon père, à Vilvoorde.
Y. – En dehors des études, que faisais-tu ?
W.- J'étais dans un club de natation.
Y. – Tu es devenu champion ?
W. (riant) – Non, non ! (puis, enchaînant) J'ai travaillé quatre ans, puis j'ai rencontré ma femme et suis allé travailler chez Renault. J'ai fait les deux : travaillé là-bas et à la maison, à la boulangerie.
Y. – C'est lourd !
W. – Oui, oui. J'ai travaillé un an chez Renault avant mon mariage.

Les relations

Y. – Tu n'étais pas malade alors ?
W. – Non, non.
Y. – Tu as eu des enfants ?
W. – Non… . Cela dépendait de moi.
Y. – En relation avec la maladie ?
W. – Non, non, c'était avant les premiers symptômes.
Y. – Avais-tu des amis ?
W. – Oui, j'en ai toujours eus ! Je les ai encore toujours !
Y. – Comment se passaient les contacts avec les collègues de travail ?
W. – Excellents !
Y. – Tu es facile de caractère.

W. – Oui. Jusqu'à une certaine limite, comme tout le monde je pense.
Y. – Quelle était ta fonction dans l'équipe ?
W. – La préparation des tôles avant peinture.
Y. – Étais-tu motivé ?
W. – Oui, oui, certainement !

L'identité, la personnalité

J'ai commencé à 20 ans chez Renault, et la maladie a commencé à 29 ans. Je me suis marié à 21 ans. Après 8 ans de mariage,ont commencé les premiers symptômes. Puis ils ont disparu complètement, jusqu'à 36 ans, où ils sont revenus.
Y. – Comment s'est passée ton enfance ?
W. – Bien. (Willy a 2 sœurs et 1 frère)
Y. – Est-ce que tu trouves que la vie d'avant était la « vraie » vie et maintenant plus ?
W. – C'est la même vie qu'avant, mais je m'adapte.
Y. – Vivre pour toi-même, cela avait-il du sens à tes yeux ?
W. – Oui, pourquoi pas ? C'était agréable !
Y. – Tu avais une bonne estime de toi, bien sûr ?
W. – (Réponse affirmative)
Y. – Quelles étaient alors tes convictions religieuses ?
W. – J'ai toujours été catholique.
Y. – Oui, mais…dans ton cœur ?
W. – Oui !
Y. - Croyant ?
W. – Oui !
Y. – Cherchais- tu à te faire des amis ?
W. – Oui, comme je fais maintenant à la clinique.
Y. – Qu'est-ce qui t'unissait à ces amis ?
W. – La sociabilité.
Y. – Quel était ton rapport à l'argent et aux biens matériels ?
W. – J'ai toujours travaillé pour bien vivre ; ma femme aussi.
Y. – Donc, tu étais content de la vie ?
W. – Sûr et certain !

La maison, l'environnement

Y. – Tu vivais à Vilvoorde ?
W. – Les 5 premières années après mon mariage, j'ai vécu à Vilvoorde.

Les finances

Willy n'avait aucun problème à ce niveau

Les loisirs

Willy pratiquait la bicyclette et la natation, en club.

B – La période autour du diagnostic

Y. – Quand as-tu ressenti les premiers symptômes ?
W. – À 29 ans ; à cette époque j'étais dans un club cycliste et quand je faisais un effort, ma vue se brouillait… . Devant la TV aussi, et il est même arrivé que je ne voyais plus rien. L'ophtalmologue avait dit que c'était le nerf (NDLR : optique) et que cela partirait spontanément. Il n'avait pas parlé de SEP. Je suis resté à la maison quelques semaines, en congé de maladie. Et cela s'est guéri tout seul et je n'ai plus rien eu jusqu'à mes 36 ans ; là, cela a recommencé. Ma femme (qui est infirmière de formation) a dit que j'avais des symptômes de SEP. À 36 ans, cela a recommencé, et avec le vélo aussi : perte de force.

Le travail
Y. – Au niveau du travail ?
W. – J'ai souffert : je travaillais chez mon père une fois par semaine, en plus de mon travail à Vilvoorde chez Renault.
Y. – As-tu pensé à une autre profession ?
W. – Non, j'ai eu un travail adapté. Le docteur K. avait écrit une lettre décrivant ma situation, que j'ai remise à mon employeur. Il demandait un travail assis, et cela, l'employeur l'a accordé.
Y. – Et c'était toujours à temps plein ?
W. – Oui, oui.
Y. – Et ta motivation ?
W. – Toujours restée !
Y. – Tu as demandé toi-même l'adaptation de ton travail ?
W. – Oui, j'ai travaillé là pendant 16 ans et on me l'a accordée. Tu sais, Yvon, quand on a la SEP, on ne trouve pas facilement du travail ailleurs.
Y. – Tes collègues, comment ont-ils réagi ?
W. – Ils comprenaient. Oui, oui.
Y. – Heureusement, tu as eu un bon employeur.
W. – Oui, vraiment !

Les relations
Y. – Quand tu es tombé malade, est-ce que les relations avaient changé ? Comment a réagi ton épouse quand elle a su que tu étais malade ?
W. – C'était une adaptation, naturellement. Pour moi, elle a réagi normalement ; comme tout le monde.
Y. – Est-ce qu'elle n'avait pas peur… ?
W. – Ma femme a été infirmière : elle a toujours eu la mentalité de faire avec la maladie. La gravité de la maladie, elle l'a vue plus que les autres.
NDLR : Willy, que je connais bien, a d'excellentes relations avec ses amis à la clinique. C'était le cas aussi avec ses collègues de travail.

L'identité, la personnalité

Y. – Est-ce que ton caractère avait changé ?
W. – Au début ça a été difficile : j'avais toujours été quelqu'un qui pouvait tout faire, et puis, brusquement j'avais des limitations lourdes !
Y. – As-tu eu un changement de caractère ?
W. - Oui : je ne pouvais plus faire de sport, et plus non plus dans le jardin…
Y. – Avais-tu demandé une information complète sur la maladie ?
W. – Oui, à tous les niveaux.
Y. – Avais-tu conservé une bonne estime de toi ?
W. – (Très affirmatif) Oui ! Je n'ai rien demandé, hein ?
Y. – Non, mais tu sais, il y en a qui pense qu'ils sont punis, qu'ils ont fait quelque chose…
W. – Non, je ne pense pas cela.
Y. – Tu n'as pas eu tendance à t'isoler ?
W. – Oh non, non !
Y. – Qu'est-ce qui t'a aidé à rebondir ?
W. – Oh, de moi-même, je pense. NDLR : Willy me narra, avec émotion, qu'il avait quand même dû aller chez le psychiatre et le psychologue, parce qu'il croyait, par sa maladie, être une charge trop lourde pour les autres et pour son épouse en particulier et qu'il souffrait de les voir souffrir à cause de lui.
Y. – Et tes idées philosophiques et religieuses, est-ce que cela t'a aidé ?
W. – C'était autre chose.
Y. – Quelle importance avaient tes amis, au moment du diagnostic ?
W. – Pour ma femme, j'aurais compris si elle n'était pas restée avec moi, car tout le monde n'est pas capable de tenir le coup dans un cas pareil. (NDLR : Willy, comme c'est dit plus haut, craignait aussi de faire souffrir son épouse et ses collègues de travail, par la dégradation de son état et les modifications de son caractère.)
Y. – Tu as toujours été attentif aux autres ; cela n'a pas changé avec la maladie.
W. – (Willy acquiesce, modestement, en opinant du chef)

La maison, l'environnement
W. - Dans la maison je monte l'escalier ; Paula m'aide un peu pour lever mon pied. Elle m'aide à mettre mes chaussettes. J'ai une chaise roulante électrique pour l'intérieur et un scooter pour aller dehors.

Les finances
Pas de problèmes ; la maison est payée…

Les loisirs
W. – Je sors avec un club de plongée pour handicapés. J'ai été 9 ans dans un club de plongée (NDLR : activité offerte par la clinique). J'ai eu par là du contact social et de nouveaux amis.
Y. – Depuis quand viens-tu à Melsbroek ?

W. – Depuis 2002 ou 2003.

C – La période d'après

Le travail

Y. – Maintenant, tu ne travailles plus ?
W. – Non, j'ai stoppé il y a 14 ans, quand j'avais 46 ans. C'était à l'époque de la fermeture de Renault.

Les relations, les loisirs

Y. – Comment ton épouse s'est-elle adaptée ?
W. – Bien, ça va.
Y. – Ta place dans la famille ?
W. – Elle est restée la même. Chacun est resté le même.
Y. – Avec les amis ?
W. – Ça va. J'ai fait beaucoup pour eux et maintenant ils font beaucoup pour moi.
Y. – As-tu remarqué du changement dans ton mode de relation ?
W. – Non, c'est resté la même chose.
Y. – Te fais-tu de nouveaux amis ?
W. – Oui, avec le club de plongée, hein. Et ma femme, elle va danser la salsa dans un cours de danse. Nous allons aussi en vacances. (NDLR : Du coup, j'ai signalé à Willy qu'il y avait moyen de louer une chambre à la côte à très bon prix, par l'intermédiaire d'une association d'aide aux patients appelée IMSO, ayant son siège social à Melsbroek, à l'adresse de la clinique. Il a montré de l'intérêt pour la formule.)
Y. – Qu'est-ce qui t'unit à tes amis ? Les activités ?
W. – Oui. Et ils ne parlent pas de la maladie. C'est de la détente.

L'identité, la personnalité

Y. - Qu'est-ce qui t'attache à la vie maintenant ?
W. – Oh, je trouve qu'elle est bien. Et, si tu regardes à Melsbroek, il y a des cas graves. Donc il faut se rendre compte, hein, je suis encore bien. Quelle chance, cela aurait pu être beaucoup plus grave.
Y. – Tu trouves la force de rebondir en toi !
W. – Oui, la maison est payée, je n'ai pas de problèmes. Il y a des gens paralysés et qui rient quand même, comme R., par exemple, à Melsbroek…

Y. – Merci beaucoup.

Calendrier 2014

Dimanche 23 février	**Swimmarathon - IMSO**
Lundi 14 avril	**Distribution oeufs de Pâques**
Zaterdag 26 avril	**Souper poulet – Rotary**
Dimanche 11 mai	**Fête des Mères - IMSO**
Samedi 04 juin	**Assemblée générale - I.M.S.O.**
Mercredi 07 juin	**Buffet Froid Patients- I.M.S.O.**
Dimanche 08 juin	**Fête des Pères - I.M.S.O.**
Samedi 23 août	**Motto riders – vzw steunt MS**
Dimanche 24 août	**Faire du vélo avec Eddy Merckx**
Dimanche 24 août	**Barbecue - I.M.S.O.**
Samedi 13 septembre	**Excursion Patients - I.M.S.O.**
Samedi 11 octobre	**Fête aux moules - I.M.S.O.**
Mardi 11 novembre	**Journée des crêpes – vzw steunt MS**
Mardi 09 décembre	**Fête de Noël - Rotary**
Lundi 15 décembre	**Distribution fruits de Noël - I.M.S.O.**

Ce calendrier a été modifié le 03.01.2014 et peut encore être modifié

Greetings,

I am the volunteer of the project called "Breaking the isolation, hosting by the organization "I.M.S.O.". Let's talk about work. Me and my colleague, Frederike, from Germany, we are both working in Cybercafe. It's a cafetaria in which computers are the main insturuments of the department. We're helping patients use the computers, surf on internet and realise the importance of web. We also are working in cafeteria.

I was born in 1987 in Balikesir. My father and my mother live in Balikesir. My father is an Electric technician and he is retired. My mother is a housewife. I have only one brother, he is an Electrical teacher.

During my childhood and youth I was interested in nature and I decided to go to Faculty of Agriculture, I graduated from Agriculture Faculty (Department of Animal Science). And then I went to Turkish Army. I turned from Turkish Army to my home and then I found a job. I worked about 15 months and I left from my job after than I came to Belgium at MS Center.
MS Centre is good place for me to learn new cultures, new people and that is good opportunity to help to patient people.

I want to tell about my city a bit. Turkey has 81 cities. Balıkesir city has about 1.161.000 inhabitants (only city center has 270.000 inhabitants) and Balıkesir is in the west of Turkey.
You can find a lot of natural beauties on my city. For example; Aegean Sea, Marmara Sea, forests, mountains and ancient theaters etc.

My city has special colognes (for example; zambak kolonyası – lily cologne), special sweets (for example; höşmerim) a lot of special agriculture products etc.
My city has some special dances; for example; 'Harmandalı Zeybeği', in the Aegean region of Turkey, is a well-known folk songs and folk songs game.
I've put a link here one of our traditional musics;
http://www.youtube.com/watch?v=TRKRhuRjaDU

Zekeriya GÜMÜŞHAN

Balikesir city map.
Balıkesir şehir haritası.

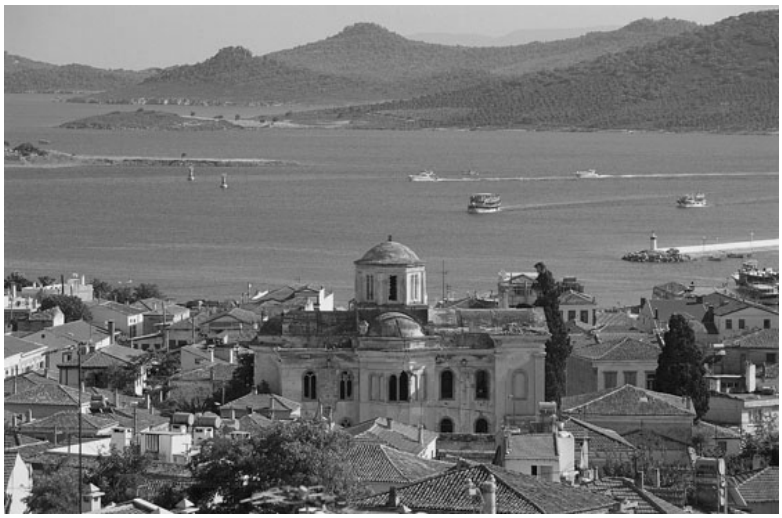

Balilesir city map and Alibey island.
Balıkesir şehir haritası ve Alibey adası.

Puzzle Français

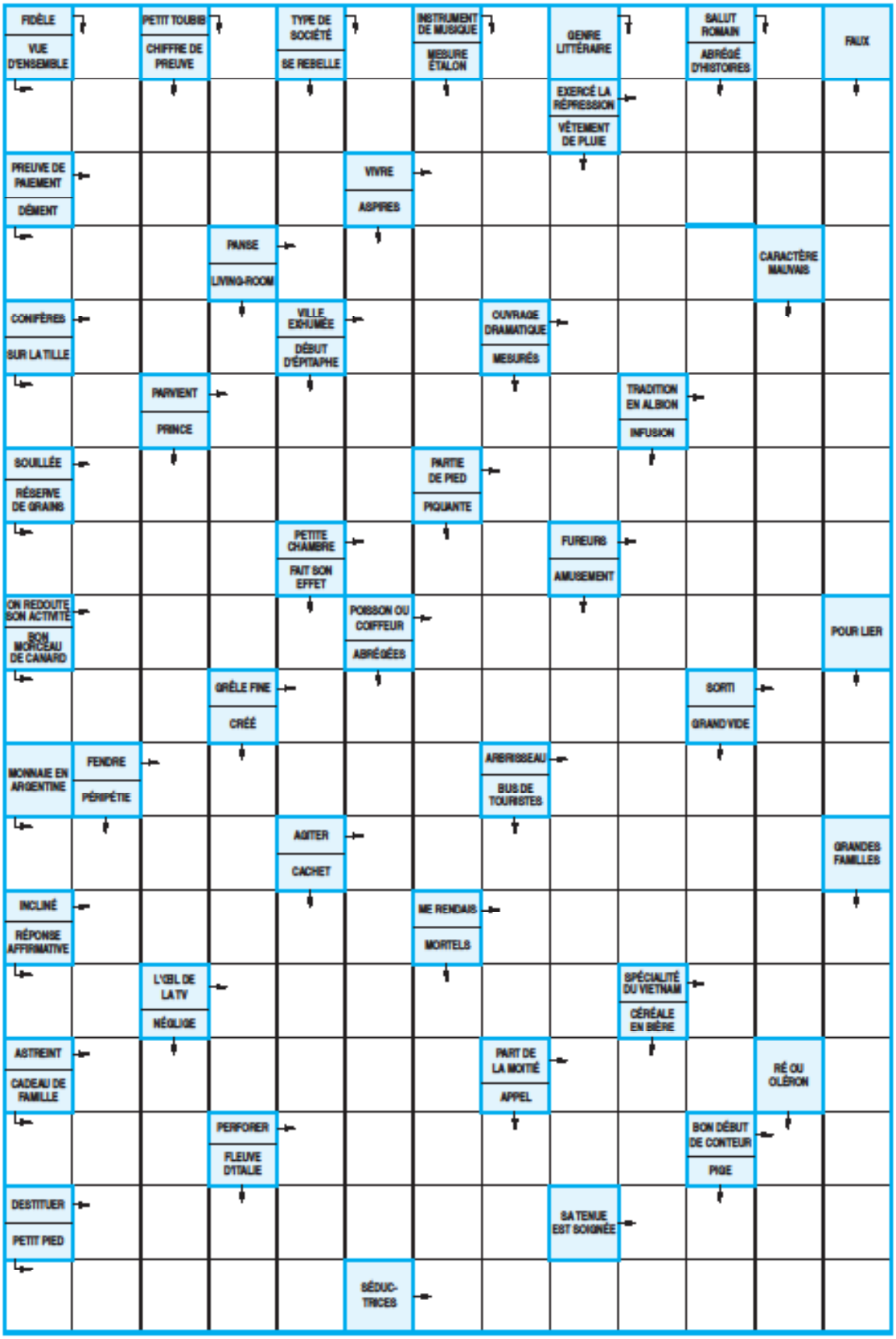

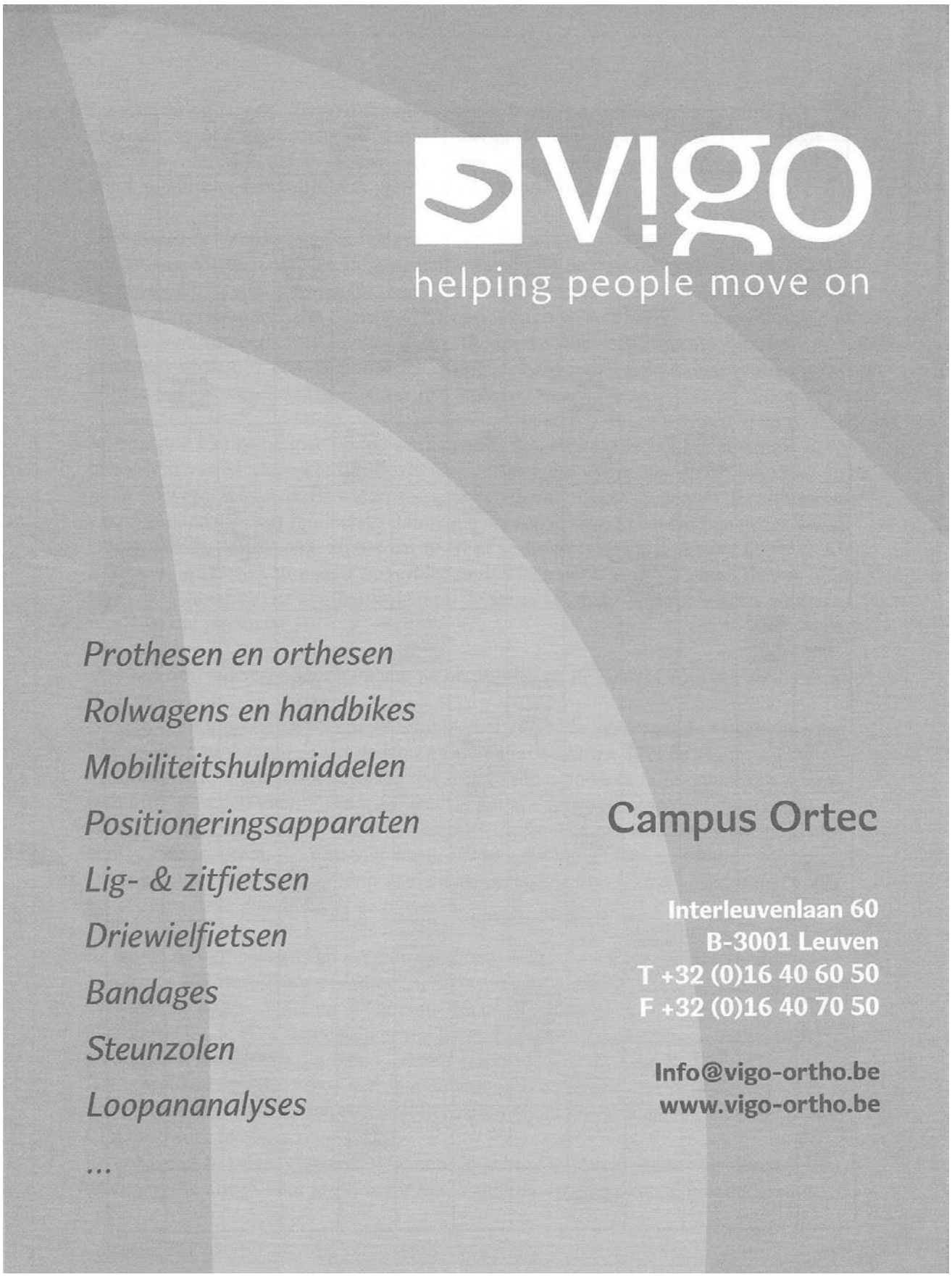
V!GO
helping people move on
Prothesen en orthesen
Rolwagens en handbikes
Mobiliteitshulpmiddelen
Positioneringsapparaten
Lig- & zitfietsen
Driewielfietsen
Bandages
Steunzolen
Loopananalyses
...
Campus Ortec
Interleuvenlaan 60
B-3001 Leuven
T +32 (0)16 40 60 50
F +32 (0)16 40 70 50
Info@vigo-ortho.be
www.vigo-ortho.be

Nouveau Sudoku 3 - Nieuwe Sudoku 3

	9	6	7					
				8			3	1
7								8
	5	7	6				2	
		8	2					4
2								
5					2	3		7
				6		4	8	
				9	3	1		

----- PUB ORTHOPEDIE

HENDRIKS

OPTIMAAL REISCOMFORT
& AANGEPAST VERVOER
voor gehandicapten en rolstoelgebruikers

VOYAGE AVEC UN CONFORT OPTIMAL
& MOYENS DE TRANSPORT ADAPTE
aux personnes handicapées se deplaçant en chaise roulante

9000 Gent	6040 Jumet	1820 Melsbroek	3900 Overpelt	2610 Wilrijk
Ottergemsesteenweg Zuid 680	Chaussée de Bruxelles 161 d	Perksesteenweg 35 d	Leopoldlaan 44	Neerlandweg 17
Tel. 09/216 80 20	Tél. 071/25 86 90	Tel. 02/752 98 00	Tel. 011/80 98 98	Tel. 03/286 44 40
Fax 09/216 80 21	Fax 071/25 86 91	Fax 02/752 98 01	Fax 011/64 99 72	Fax 03/286 44 41
E-mail info.gent@hendriks.be	E-mail info.wallonie@hendriks.be	E-mail info.melsbroek@hendriks.be	E-mail info@hendriks.be	E-mail info.antwerpen@hendriks.be

Résultats du puzzle 2

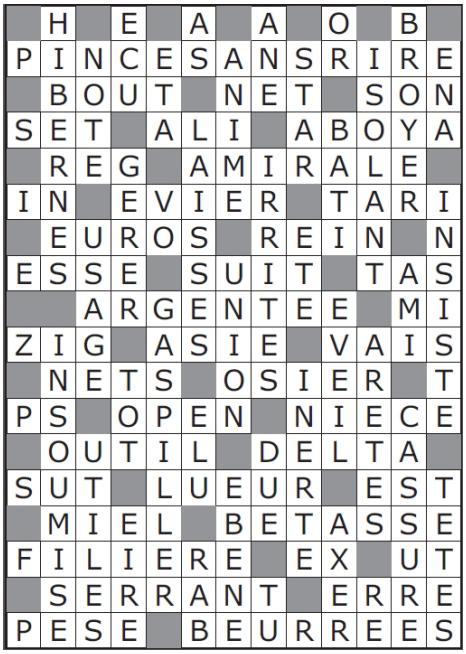

	H		E		A		A		O		B	
P	I	N	C	E	S	A	N	S	R	I	R	E
	B	O	U	T		N	E	T		S	O	N
S	E	T		A	L	I		A	B	O	Y	A
	R	E	G		A	M	I	R	A	L	E	
I	N		E	V	I	E	R		T	A	R	I
	E	U	R	O	S		R	E	I	N		N
E	S	S	E		S	U	I	T		T	A	S
		A	R	G	E	N	T	E	E		M	I
Z	I	G		A	S	I	E		V	A	I	S
	N	E	T	S		O	S	I	E	R		T
P	S		O	P	E	N		N	I	E	C	E
	O	U	T	I	L		D	E	L	T	A	
S	U	T		L	U	E	U	R		E	S	T
	M	I	E	L		B	E	T	A	S	S	E
F	I	L	I	E	R	E		E	X		U	T
	S	E	R	R	A	N	T		E	R	R	E
P	E	S	E		B	E	U	R	R	E	E	S

Uitslag van puzzel 2

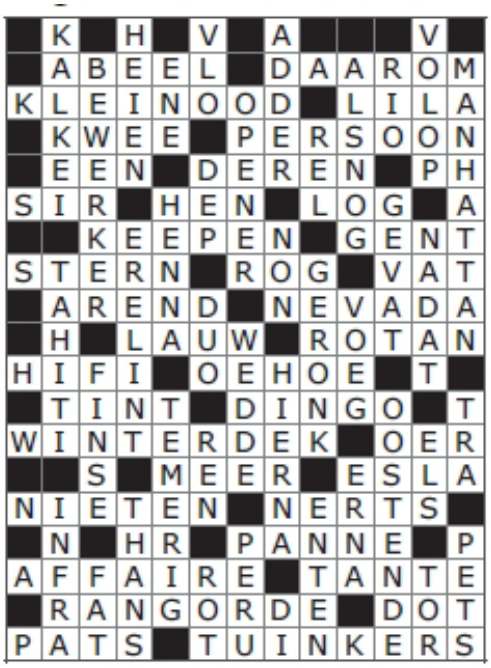

	K		H		V		A				V	
	A	B	E	E	L		D	A	A	R	O	M
K	L	E	I	N	O	O	D		L	I	L	A
	K	W	E	E		P	E	R	S	O	O	N
	E	E	N		D	E	R	E	N		P	H
S	I	R		H	E	N		L	O	G		A
		K	E	E	P	E	N		G	E	N	T
S	T	E	R	N		R	O	G		V	A	T
	A	R	E	N	D		N	E	V	A	D	A
	H		L	A	U	W		R	O	T	A	N
H	I	F	I		O	E	H	O	E		T	
	T	I	N	T		D	I	N	G	O		T
W	I	N	T	E	R	D	E	K		O	E	R
		S		M	E	E	R		E	S	L	A
N	I	E	T	E	N		N	E	R	T	S	
	N		H	R		P	A	N	N	E		P
A	F	F	A	I	R	E		T	A	N	T	E
	R	A	N	G	O	R	D	E		D	O	T
P	A	T	S		T	U	I	N	K	E	R	S

Résultat du Sudoku 2

Uitslag Sudoku 2

8	2	7	1	9	6	3	4	5
1	5	3	7	8	4	6	9	2
4	9	6	2	5	3	8	1	7
2	8	4	9	3	5	1	7	6
9	3	1	6	2	7	5	8	4
6	7	5	4	1	8	2	3	9
5	1	9	8	7	2	4	6	3
3	6	8	5	4	9	7	2	1
7	4	2	3	6	1	9	5	8

Résultat du sudoku

Les personnes suivantes nous ont adressé la bonne réponse : Madame Michèle Béduneau, Madame Michèle Lebrun, Madame Ingrid De Roo, Monsieur Bernard Lonez et Monsieur Luc Lemaire et Monsieur Bruno Durenne.

Madame Michèle Lebrun a gagné la récompense de 30 €.

Résultat puzzle

Les personnes suivantes nous ont adressé la bonne réponse : Madame Michèle Béduneau, Madame Ingrid De Roo, Monsieur Bruno Durenne, Monsieur Bernard Lonez Monsieur Luc Lemaire.

Madame Michèle Béduneau a gagné la récompense de 30 €.

Redactieraad / Comité de rédaction : André Werelds, Yvon Leroy, Petra Bober, Francine Luyckfasseel, Dr. Ketelaer.

Redactieadres / Adresse du bureau de rédaction :
I.M.S.O. v.z.w.
VANHEYLENSTRAAT 16
1820 MELSBROEK
TEL. : 02/597.80.00

Patiënten / Patients	**:**	**€ 10**
Familie en vrienden **Familles et amis**	**:**	**€ 15**
Steunende leden / Membres de soutien	**:**	**€ 25**

Door storting op volgend rekeningnummer van de Bank RECORD
Par versemenet au compte bancaire suivant : **BE63 6528 3223 3208**
Op naam van IMSO/au nom d'IMSO

GRAAG VERMELDEN : RIJKSREGISTERNUMMER, BTW – NUMMER ou GEBOORTEDATUM
VEUILLEZ MENTIONNER VOTRE NUMERO DE REGISTRE NATIONAL, NUMERO TVA OU DATE DE NAISSANCE

OPMERKING: **GIFTEN VAN € 40** OF MEER GEVEN RECHT OP FISCAAL ATTEST. LIDMAATSCHAPSGELD **DIENT EXTRA BETAALD TE WORDEN** EN GEEFT RECHT OP HET TIJDSCHRIFT. (vb.€ 50 = gift + € 10 lidmaatschap) (voor niet-patiënten € 40 + € 15= € 55)

ATTENTION : UNE ATTESTATION FISCALE SERA DELIVREE POUR **LES DONS DE € 40** OU PLUS . (p.e. € 40 don+ € 10 = € 50 pour les patients/ € 40 don+ € 15 = € 55 pour les autres) LA COTISATION, À VERSER **EN SUPPLEMENT,** DONNE DROIT À L'ABONNEMENT À LA REVUE.

TARIEF RECLAME / TARIF PUBLICITAIRE :
1/2 BLZ./PAGE : € 125 PER NUMMER/PAR NUMERO OF € 750 PER JAAR/PAR AN
1/1 BLZ./PAGE : € 250 PER NUMMER/PAR NUMERO OF/OU € 1500 EURO PER JAAR/PAR AN.

VOOR ALLERLEI INLICHTINGEN IN VERBAND MET LIDMAATSCHAPSGELDEN, AANKONDIGINGEN, RECLAME : NEEM CONTACT OP MET ONZE REDACTIE.

POUR TOUS RENSEIGNEMENTS A PROPOS DES COTISATIONS, ANNONCES OU PUBLICITES, VEUILLEZ VOUS ADRESSER A NOTRE SECRETARIAT.